

תת"ע 2841/01/12 - מדינת ישראל נגד אדר דורית בנחמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2841-01-12 מדינת ישראל נ' בנחמו
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אהרון בן ארי

המאשימה

נגד

אדר דורית בנחמו ע"י ב"כ עו"ד גולני

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ד(א) ו- 64ב לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961, וזאת על רקע סירובה לבצע בדיקת נשיפה בינשוף.

הרקע לכך שבתאריך 26.11.11 בשעה 03:45 לערך, נהגה הנאשמת רכב שמספרו 43-887-19 ברחוב החשמל בתל אביב.

הנאשמת נהגה ברכב, כשהיא שיכורה וזאת על רקע סירובה לביצוע בדיקת נשיפה בינשוף.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים:

1. הנאשמת נהגה ברכב שמספרו 43-887-19 במועד ובזמן האירוע.
2. ע"ת 2 קארין מנט הינה מפעילה מוסמכת של מכשיר הינשוף.
3. הנאשמת ביצעה בדיקת נשיפון שלא צלחה.
4. הנאשמת שתתה בירה עובר לנהיגתה.
5. הנאשמת ביצעה בדיקת מאפיינים.
6. הנאשמת עברה בדיקת ינשוף שתוצאות הבדיקה הראו על נפח נשיפה לא מספיק.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן :

לגרסת המאשימה - הנאשמת נהגה שיכורה וזאת על רקע סירובה לבצע בדיקת נשיפה בינשופי. וכן בהתבסס על בדיקת מאפיינים שממצאי התנהגות הנאשמת מעידים על סימנים המאפיינים שכרות.

לגרסת הנאשמת - לא היתה שיכורה, וכי הסיבה לכך שלא צלחה את בדיקת הינשופי נובעת מהמצב הרפואי בו היתה נתונה באותה עת.

דין והכרעה

1. הרקע לכך שבתאריך 26.11.11 בשעה 03:45 לערך, נהגה הנאשמת רכב שמספרו 43-887-19 ברחוב החשמל בתל אביב. ונעצרה במחסום שכרות משטרתי שיגרתי לבדיקה אקראית.

2. לנאשמת נערכה בדיקת נשיפון שלא צלחה, מקרה המצביע על אינדיקציה לשכרות. בנוסף, בוצעה לנאשמת בדיקת מאפיינים ולאחר מכן בדיקת ינשופי שמספרה 1092, את בדיקת הינשופי לא ניתן היה להשלים בשל נפח נשיפה לא מספיק.

3. מטעם התביעה העידה **ע"ת/2, רס"ל קארין מנט**, המשמשת כמפעילת ינשופי במשטרת ישראל, שבאמצעותה הוגשו המסמכים הבאים :

דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשופי - ת/2.

פלט בדיקה עצמית - ת/3.

פלט כיול של תחילת משמרת - ת/4.

זיכרון דברים - ת/5.

מזכר - ת/6.

בדיקה עצמית סוף משמרת - ת/7.

פלט בדיקת נשיפה 1092 - ת/8.

הצדדים מאשרים את כשירותה של ע"ת/2 כמפעילה מוסמכת של מכשיר הינשופי.

4. במסגרת חקירתה הנגדית נשאלה ע"ת/2:

ש. מה נפח הנשיפה הראשונה.

ת. זמן נשיפה 8.1 שניות"

(עמ' 4, שורות 31-31).

"ש. לגבי נשיפה ראשונה, יש נפח נשיפה משמעותי - תוכלי לומר למה הנפח הזה לא הביא לתוצאה.

ת. לא אוכל לענות על זה אני לא טכנאית".

(עמ' 5, שורות 22-24).

תמוה בעיניי התחמקותה של ע"ת/2 ממתן מענה לסנגור באשר לנפח הנשיפה. יתר על כן, הייתכן מצב בו מפעילת ינשוף מוסמכת של משטרת ישראל, אינה יודעת מהו נפח הנשיפה הדרוש לצורך קבלת מדידה תקינה של מכשיר הינשוף? ואף מפנה את השאלה לפתחו של טכנאי מעבדה.

5. עת/2 העידה כי מכיוון שהבדיקה לא צלחה, וזאת על אף שהוסבר לנאשמת מספר פעמים כיצד עליה לנשוף, מבחינתה מדובר בסירוב לביצוע הבדיקה. בנוסף, אין זה מתפקידה לשלוח את הנאשמת שלא צלחה את הבדיקה לבצע בדיקת דם (שורות 1-2, עמ' 5).

בחקירתה הנגדית העידה ע"ת/2 לאמור:

"הסברתי לה איך לנשוף, והיא לא נושפת, הוסבר, הנשיפות קצרות שאמרה שאין לה אויר ואינה מסוגלת לנשום" (שורות 27-28, עמ' 4).

לזכ"ד ת/5 שאותו ערכה ע"ת/2 צוין בעניין זה **"הנ"ל נשפה נשיפות קצרות ולא מספיקות לתוך הצינור בטענה כי אין לי אויר לנשוף".**

6. ע"ת/3 רס"ר יאיר יהודאי שבאמצעותו הוגשו המסמכים הבאים:

הזמנה לדין מוגש ומסומן ת/9 (2 עמ').

דוח פעולה ת/10 (4 עמ').

דוח עיכוב ת/11.

עפ"י סעיף 3 לדוח הפעולה ת/10 שתתה הנאשמת בשעות 23:00-00:00, שתי בירות קרלסברג של 1/2, (ראה גם בסעיף 2(א)(ב) לטופס תחקור חשוד ת/10), מפיה נדף ריח אלוהול קל. לגבי מבחן המאפיינים : במבחן העמידה הנאשמת התנדנדה והיתה זקוקה לתמיכה, במבחן ההליכה על הקו - הנאשמת לא הצמידה עקב לאגודל, חרגה מהקו, טעתה בספירת צעדים, התנדנדה, והסתייעה בהרמת ידיה לצדדים לשם שמירה על יציבות. את המבחן של הבאת אצבע לאף עברה בהצלחה, התרשמות הכללית של השוטר - שהנאשמת תחת השפעת אלוהול בינונית.

7. יצוין, כי הלכה פסוקה שניתן להוכיח נהיגה בשכרות ולהרשיע את הנאשמת בעבירה של נהיגה בשכרות גם על סמך ראיות נוספות המתבססות על ממצאי התנהגות בהתאם לסימנים מאפיינים של שכרות.

בעניין זה נפסק לאמור:

"קבילותו של מכשיר "הינשוף" איננה ממין הענין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשיע את המבקש גם בלעדיו. גם בבקשה שבפניי אלו הם פני הדברים: המבקש הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה, הוא כשל בבדיקת המאפיינים, נדף ממנו ריח עז של אלכוהול, כפי שציין אף בית המשפט המחוזי, בכך די כדי להרשיעו, ואין קבילות "הינשוף" מעלה או מורידה".

(ראה רע"פ 3882/12, 4207/12 מפי כב' השופט א. רובינשטיין).

ברע"פ 2964/12 קבעה כב' השופטת מ. נאור (כתוארה אז) כדלקמן:

"דין הבקשה להידחות. נסיבותיה דומות לבקשות אחרות מסוג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה ונדחו (ראו והשוו רע"פ 2420/12 רע"פ 2419/12) בפרשות אלו כולן די היה בראיות התביעה כדי להביא להרשעת המבקש גם ללא צורך בבדיקת ה"ינשוף", ומשכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה.

כך פני הדברים גם בענייננו, המבקש הודה בשתייתם של 4 משקאות אלכוהוליים, מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול ועד מטעמו העיד כי שתה אלכוהול ברכב, בניגוד לעדותו של המבקש".

(כמו כן, ראה רע"פ 1804/12 כב' השופטת נאור, רע"פ 2419/12 ורע"פ 1599/12 כב' השופט א. רובינשטיין)

במקרה שלפנינו הנאשמת הודתה כי שתתה בירה (סעיף 3, וסעיף 2 לתחקור חשוד לת/10, וכן שורה 20-30 בעמ' 11 לפרוטוקול). מבדיקת המאפיינים, עולה כי הנאשמת כשלה במרבית ממרכיבי הבדיקה, במבחן העמידה הנאשמת התנדנדה והיתה זקוקה לתמיכה, במבחן ההליכה על הקו - הנאשמת לא הצמידה עקב לאגודל, חרגה מהקו, טעתה בספירת צעדים, התנדנדה, והסתייעה בהרמת ידיה לצדדים לשם שמירה על יציבות, (סעיף 7(א) וב) לת/10). כך, שגם את בדיקה המאפיינים לא צלחה הנאשמת.

8. במסגרת עדותה וחקירתה הנאשמת סתרה את עצמה. במסגרת חקירתה הראשית טענה "לא לקחתי אפילו 2 לגימות מהבירה" (עמ' 10, שורות 11-12). מאידך, במסגרת חקירתה הנגדית ציינה "לא אמרתי כי שתיתי 2 בירות, אפילו לא חצי" (עמ' 11, שורה 20). וכאשר נשאלה "מתי שתית?", השיבה "משעה 24.00 שתי לגימות לא יכלתי יותר" (עמ' 11, שורות 29-30).

9. בעדותה הראשית העידה הנאשמת לאמור:

"גם בבית חולים במיון ביקשתי שיעשו לי בדיקת דם אך אמרו לי שהם לא עושים בדיקת אלכוהול. במיון עשו לי בדיקות, החליטו לאשפז אותי במח' פנימית. ביום ראשון בבוקר שלחו אותי לתפקוד ראות ומצאו

עמוד 4

שיש לי סי.או.פי.די, שזה מחלת ריאות כרונית, באותו יום נמצא כי אני בדרגת חומרה בינונית אם אני טועה הגעתי עם 40 נשימות לדקה שזה בן אדם גמור לגמרי, .. אני שמחה על המקרה כי כתוצאה ממנו גיליתי את המחלה".

(עמ' 10 למטה, עמ' 11 למטה).

10. מטעם ההגנה העיד **ע/ה ד"ר מאיר באבאיב** ובאמצעותו הוגש סיכום מחלה של הנאשמת מיום 27.11.11 - נ/1. במסגרת חקירתו הנגדית עולה כי בעת שהנאשמת שהתה במיון, הנאשמת נבדקה והיכולת הנשימתית שנמדדה עמדה על 40 נשימות לדקה, מצב שלדעת ע/ה מהווה סיטואציה של קוצר נשימה, שמי שסובל ממנו לא מסוגל לנשוף באופן רציף במשך 10 שניות (עמ' 25 למטה). בנוסף, ע/ה אישר שאין לו הכשרה ספציפית לנושא הריאות, אלא על סמך ניסיונו מהתורניות בבי"ח.

11. במסגרת חקירתו הנגדית, ציין ע/ה כי סביר להניח כי הנאשמת היתה במצב של קוצר נשימה בטרם הגעה למיון (שורות 10-7, עמ' 27). כמו כן, מעיון בנ/1, עולה כי אין אזכור שהנאשמת נעצרה קודם להגעתה לבית החולים ע"י המשטרה בנוגע לחשד שנהגה שיכורה. וכן כי הנאשמת הצהירה בעת קבלתה למיון ששתתה בירה.

12. באירוע שלפנינו מדובר בשתי גרסאות לאירוע כמפורט לעיל.

13. עדותה של הנאשמת לוותה בחוסר עקביות, הנאשמת בחרה שלא לציין בעת הגעתה למיון כי נעצרה במחסום שכרות משטרת. ותמוה הדבר שאף שהנאשמת במסגרת עדותה ציינה כי לא חשה בטוב ואף התעלפה, בחרה לעלות על רכבה ולנהוג.

14. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדים שהעידו בפני, ובהסתמך על עדות עדי התביעה וע/ה ד"ר באבאיב מאיר, הרי באשר לטענת הסירוב לגבי בדיקת הינשוף, סבורני שאין לקבל טענה זו ולו מחמת הספק, לאור המצוקה הנשימתית ממנה סבלה הנאשמת בעקבות מחלה של הפרעה חסימתית של הריאות שהתגלתה בה. משכך, אני מזכה מחמת הספק את הנאשמת מסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה.

באשר לבדיקת המאפיינים שוכנעתי כי הנאשמת כשלה בבדיקה זו וע"פ ההלכה הפסוקה, ממנה ניתן ללמוד על נהיגה בשכרות. טענת הסנגור כי יש להחיל את הלכת ארביב בעניינו, למרות שהאירוע ארע לפני הלכת ארביב אינה מקובלת עליי. יצוין כי ההנחיה בדבר נוסח אזהרה לגבי בדיקת המאפיינים העשויה לשמש כראיה נגד הנהג והודעה בדבר האפשרות להיוועץ עם עו"ד, מתייחסת כלפי העתיד ואין היא סותרת תחולה של הלכות קודמות של ביהמ"ש העליון (ראה דנ"פ 1668/13 ארביב נגד מ"י).

יודגש כי הנאשמת אישרה כי ביקשו ממנה לבצע בדיקת מאפיינים והיא נתנה אישורה לבדיקה זו.

15. משכך, אני קובע כי הוכח שהנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום, של נהיגה בשכרות, מעבר לכל ספק סביר ואני מרשיע את הנאשמת בעבירה על סעיף 62(3) וסעיף 64ב לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, במעמד הצדדים

אריה זרזבסקי, שופט